

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre...	24 kor. (12 frt.)
Félévre...	12 „ (6 „)
Negyedévre...	6 „ (3 „)
Egy hóra...	2 „ (1 „)
Egyes szám...	8 „ (4 kr.)
Vidékre...	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1903.

A fegyelem

és a

Mannlicherek felsülése.

Kolozsvár, okt. 9.

Az osztrák-magyar hadsereg fegyelméről és a Mannlicherek ölé képeességéről csodadolgokat regélnek. Olyan nagy az a fegyelem, hogy a fiut oda lehetne állítani atyja elé és reá parancsolni, hogy lője le és a fiu le fogja lönni az atyját; legalább így hiszik az osztrák tisztek és ezzel rémítgetik a népet, melytől megkivánják, hogy féljék őt.

A Mannlicherről meg azt mondja a szakszerű leírás, hogy haterzer lépésnyire még találhat, háromezer lépésnyire még biztosan irányozható és egyetlen kiröpülő golyó még három egymás mögött álló emberen meggy keresztül. És ez igaz is.

Mit láttunk ennek dacára Szegeden?

Egy század katonaság kiáll a nép elé; a szegedi fiuk a szegedi apák elé a Mannlicherekből parancsszóra sortűzet adnak öt lépésnyi távolságból. A fentiek szerint legalább háromszáz embernek kell véreben fetrengeenie és legalább száz halálnak kell esnie.

De nem hal meg senki és megsebesül négy ember, kevesebb, mint ahány katonát leüt a repülő kő. Pontosabb vizsgálat kideríti, hogy a négy sebesült sem a Mannlicherek golyói, hanem revolvergolyók okozták, melyeket nem a legénység, hanem a tiszturak lőttek ki.

Kell ennél világosabb beszéd?

Hiábavaló a Mannlicher hatalma; nem lehet vele élő magyart célba lönni, mert a magyar katonák csak a gépies magyar mozdulatokat végzi parancsszóra, de eleven magyar husba nem lő, hanem föl a levegőbe, melynek a temételen lyuk nem árt, melyben nem tesz kárt.

Hiábavaló a fegyelem, nem lehet vele az apát agyonlővetni a fiával: a fiu csak látszólag engedelmeskedik, mikor tüzet vezényelnek, tényleg a levegőbe lő.

És ezek után azt is tudjuk elképzelni, hogy a tiszt urak kényseríteni akarják a legénységet,

hogy vérei ellen forduljon és komoly öldöklést vígyen bennük véghez; de a legénység akkor sem fog szót fogadni, sőt a fegyelem látszatát sem fogja többé megóvni, hanem a fegyvert azokra fogja emelni, akik apagyilkosságra akarják kényszeríteni és most a Mannlicher teljes precizitással fog működni — reglementswidrig aber vorschreiftsmässig.

A szegedi eset rettenetes botrány; példátlan katonai tulkapás, melyért a polgárságnak ugyanilyen példátlan elégtétel jár; de ama néhány vérróza mellett, mely a vértanúk napján Szeged utcáin kivirult, ott virul a vigasztalás rózsája is, mely biztatólag tündöklök felénk és megnyugvást önt háborgó lelünkbe:

Nincs földi hatalom, mely a magyar fiuk szívét el tudná idegeníteni az apák érzelmeitől. Se idegen színek, se idegen jelvények, semmiféle idegen jelszavak nem tudják elnyomni a magyar fiuban azt a hazafiságot, melyet az anyatejjel szitt magába. A stréber tisztán megfelejtkeznek hazájáról, a hazavágyó, honszerető közlegény soha.

Egyik munkatársunknak volt alkalma néhány kolozsvári közkatonaival beszélgetni. Megkérdezte tőlük, mit tennének hasonló esetben? Ha a tiszt sortűzet parancsolna, belé löne-e a néphe, avagy szintén a levegőbe sütné fegyverét?

— Nem uram! Én visszafelé lőnék! Arra felé, a honnan a sortűzet vezénylik!

Ezt felelte négy — küll küllön — megkérdezett közlegény.

Ez és az ehhez hasonló tanulságok felérnek a szegedi sérelemmel. Bármilyen kárhóztatandó a szegedi merénylet, ugyanolyan örvendőse annak a ténynek felismerése, hogy az osztrák armádia minden mesterkedése kárba vesztett, hogy nem volt képes a magyar legénységet osztrákká átgymni és hogy semmiféle császári bálvány előre tolásával nem tudták elfelejtetni Magyarországot szülőltjeivel az Irás szavát: „Tiszteld atyádat és anyádat!”

De hát elmondok én mindent, úgy ahogy van. Ne tessék megharagudni, egy kicsit soká tart, — pedig sok dolog van, ugy-e?

Nekem se volt az életben valami jó sorom, a már bizonyos. Az ital, az átkozott ital, mindig csak az a baj! A bor meg a pálinka. Kivált a pálinka! Az az átok mi felénk. Nem én, könyörgöm, mert nekem egy csöpp se kell, ugy félek tőle, mint a tűztől. De az apám! Pedig derék halász volt, a bárkában nem akadt párja, de mihelyt szárazra került, a torka volt az istene, egyik korszmából a másikba....

Hogy aztán én is férjhez mentem az uramhoz, eleinte csak megvöltünk valahogyan. Jó halászbembert lett volna ő is, akkoriban nem ivott, csak vasárnap meg hétfőn. Szó, ami szó, nem volt az rossz ember, győzte a munkát, a tengertől se félt, de mikor ittas volt, a jó Isten is hátat fordított neki, olyan veszekedett természetű lett, pozdorjává tört mindent, ami a kezébe került.

Pedig hát mi is elegend voltunk ám! Őt gyereke! Az őt közül egy kőtya volt minálunk is. A kis lányom meg kuka. Aszondják, az ital volt oka ennek is. Az, hogy az apjuk ivott. Nem igen akartam elhinni eleinte.

A jó Isten csak nem bünteti a gyereket, mert az apja iszik?... Pedig mégis csak úgy van az.

Az apjuk egyre keményebben ivott. Már utóbb négyezer-öttszáz leitta magát hetenkint. Egyszer olyan ittas fejjel eredt ki a tengerre. Beléveszekedett szegény. Harmadnapra vetette föl a vizet.

Ilyen az ital, bíró ur!

Mikor aztán arra került, hogy a nagyobbik leányomat férjhez adják, ugyancsak megnéztem az emberét.

Isten az atyám, tűzbe tettem volna érte a kezem én magam is. Olyan széld, becsületes formájú volt. Meg aztán fegdati és menyre-földre, hogy ő nem iszik. Nem

— Sorozás Erdélyben. Dr. Sebeş Dénés országgyűlési képviselő táviratot intézett tegnap Marosvásárhelyről a központi függetlenségi pártnak, mely szerint az erdélyi részekben katonasorozás folyik. A távirat, mely a függetlenségi pártban óriási izgalmat keltett, következőképen hangzik:

Az Erdély részében október elseje óta törvényellenes sorozás folyik. A községi bírák és jegyzők belépésre utasítják az újoncokat. A fősztáblabírák és polgármesterek belépési bizonyítványt adnak ki az önkénteseknek s azt mint törvényellenest nem tagadják meg. Ilyképen az újoncmegtagadás mint alkotmánybiztosíték éppen a municipiumok által tétetik neveltségessé. Bejelentem ezt a pártnak és sürögő intézkedést és akciót kérek. Sebeş Dénés.

A törvényellenes, sőt a törvényt valószággal arcuultó tény föltétlenül szóví kerül a parlamentben. Addig is azonban szégyeneljük, hogy az erdélyi részekben akadnak választott tisztviselők is, kik közreműködnek a nemzet elleni hitvány akciókban. Szégyeljük a folyó ügyeket vezető kormányunkat is, mely a sorozást feltűggesztő rendelethez ellenére, gyáva módon, mégis szoroztat s alkotmányvértései hitvány koszoruját ilyen uton újabb szálakkal ékesíti.

Az igazi alkotmányosság.

— Budapesti munkatársunktól. —

Budapest, okt. 9.

Ha államférfiaink tanulni tudnának azoktól, akik az igazi alkotmányosság elveit szerint járnak el, be másképen intéznék Magyarország sorsát. Ime: Angolország példája. Ott most két irány áll szemben egymással. A Chamberlain által képviselt védvamos és a Balfour által képviselt szabad kereskedelmi irány. Chamberlain kivált a kabinetből, mert Balfour a maga irányának védelmére egy röpiratot adott ki, amelyet millió számba osztottak ki a nép között. — Chamberlain levonta ebből a konzekvenciát és kivált a kabinetből.

De mi történt a kiváltás után.

Sem Chamberlain, sem Balfour nem mentek a királyhoz, hanem nagy népgyűléseket hívtak egybe. Angolország különböző városaiban tartanak beszédeket a népek, amelyekben a maguk igazáról csak a nemzetet akarják meggyőzni. A nép véleménye döntő az angol államférfiak előtt, nem pedig az, hogy a koronát milyen módon és milyen sikerrel tudják az aktív politikába bevonni.

Pedig a védvamos és szabad kereskedelmi politika kérdése van legalább is olyan

fontos, mint nálunk a nyelvkérdés a hadseregben. Egy világbirodalom gazdasági politikájának és rendszerének kérdése forog kockán. Az államférfiak régebben a királyhoz, hanem a néphez mennek. A népet akarják kapacitálni. A nép az első és egyetlen fórum, amely előtt ki akarják vinni a maguk igazának győzelmét.

Nálunk a nép óhajtsaival egyáltalában nem törődnek államférfiaink. Minden kormányválságban első utjuk a királyhoz visz. A koronát viszik be a politikai napi küzdelmekbe és sohasem fordul elő, hogy valamely bukott államférfi az ellenzékbe menne, hanem odaül a miniszter háta mögé hízolgónek, föltéve, hogy a csatát a király előtt elvesztette. A néppel nemcsak nem törődik, hanem ahol lehet, meg akarja fojtani a nép akaratának megnyilvánulását. A mi államférfiaink előtt a nép mindig a misera plebs contribuena marad.

Pedig az az igazi alkotmányosság, a mely Angolországban legeg az államférfiak előtt. A kormány arra való, hogy a nép érdekeit szolgálja. A magyar népek legalább is annyi joga van az igazi alkotmányosságot követelni államférfiainktól, mint az angolnak. Mert a mi alkotmányunk két évvel öregebb az angolnál. Az aranybullát II. Endre 1222-ben adta ki. Az angol bulát pedig Földnélküli János 1224-ben bocsátotta közre. Nálunk még sem tartják szem előtt államférfiaink az igazi alkotmányosságot.

Budapesten soroznak.

Ma akcióbba lépett a főváros; meglepő, váratlan akcióbba: Budapest székesfővárosa ma megkezdte a sorozást. A honvédmíniszter minap rendeletben nem rendelte el, hanem megengedte az önkéntesek és osztrák hatosok sorozását és az első törvényhatóság, mely siet az engedélyt rendeletnek felfogni és a törvény fölé helyezni.

A sorozást, mint tudósítónk a helyszínen meggyőződött, ma reggel fél kilenc órák a Mária-Terézia laktanyán (Üllői ut) megkezdtek. A fővárosi képviselőletben Fallér Ferenc tanácsnok és Sohr Manó helyettes előjáró vannak jelen. A közös hadsereget Grünne ezredes, a honvédséget Magyar őrnagy képviseli; mellettük még egy csomó csapatbizt képviseli a katonai hatóságot.

A mai sorozás délután 2 óráig tart és ma összesen 300 embert soroznak, akik önként jelentkeznek.

A sorozó-bizottság annak rendje és módja szerint vigan politizál, amennyiben a tiszt urak az előálló legények mindegyikének előadják, hogy milyen jól teszik, ha beállanak, mert minden bevált újoncért még ma egy öreg kiszolgált katonát bocsátanak haza.

— Mi baja a kicsikének? kérdezte tölem barátságosan.

— És úgy tapogatta, mint aki jól ért az ilyesmihez.

— Orvos talán az ur? kérdeztem tőle én.

— Az felelt nekem barátságosan.

De csak csóválta a fejét egyre. Valami nem tetszett neki. Kértem:

— Ugyan mi leli szegénykét?

— Hereditás — felelte.

— És nagy baj az? — kérdeztem tőle.

— Ugyan, hol kaphatta, mert mi nagyon vigyáztunk rá!

Mosolygott. És azt kérdezte tőlem:

— A gyerek apja iszik?

No már lyet! — gondoltam én s megkérdeztem szépen: — Hát azt honnan tetszik tudni.

— Látom.

— És kivallott. Elmondtam én neki mindent. Hogy az apám, meg az uram, meg a leányom ura, — mindent, de mindent.

Csak csóválta a fejét egyre.

— De tán meggyógyul szegényke? — kérdeztem tőle.

Nem felelt, csak a fejét csóválta...

— És a markomba nyomott egy tallért és elment.

Nagyon finom ember volt, és mindjárt tudtam, hogy a gyereknek vége, csak azért nem szólt, hogy ne keserítsen még jobban.

— No most? — gondoltam, az én szegény leányom! Cipelheti, a vége csak az lesz, hogy mégis meghal.

Éjszaka is ez járt az eszembe mindig.

Másnap aszondom neki:

— Leányom, így, meg így, ennek a gyereknek vége. Az ital. Nem a te hibád, de ugy-e, jobb, ha mindjárt vége, minthogy annyit szenvedjen, meg mi is!

— Már az igaz — felelt szegény. Iszen etetni is alig győzzük így.

— Ha akarod — mondtam neki — én eligazítom a többi vele.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL.

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyező centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

Szombat, Október 10.

A sorozás után ma és mindennap a főváros költségén ebéd lesz, melyen polgári közeink számos poharat fognak üríteni a polgárság és katonaság kitűnő egyetértésére.

Ime így lépett akcióbba a székes főváros. Adtál uram istenem erőt, de nincsen benne köszönet.

A képviselőházban.

Az egyre kihagyozódó ellentét, a mely a szabadlövőpártot immár leplezetlenül két nagy csoportra osztja, már a személyi érintkezésben is megnyilvánul. Apponyi majdnem kizárólag a szabadlövőpártnak a volt nemzeti pártból belépett tagjai veszik körül s a képviselőházi elnök napról-napra hosszú és titkos tanácskozásokat folytat hű hűveivel.

A képviselőház elnöke ma reggel háromnegyed tíz órákor jött be a Házbba. — Mindjárt megérkezése után felkereste Sággy Gyula, majd Ivánka Oszkár és Szentiványi Árpád látogatták meg az elnököt s két óránál tovább időztek fényesen berendezett dolgozószobájában.

Különbön élénk volt a Ház olvasóterme is, a hol nagy szenzációt keltett az a kora délelőtti megérkezett hír, a mely Tisza István és Andrássy Gyula Bécsbe híását jelentette. Konstataálnunk kell, hogy sokan voltak, akik — nem hittek neki.

A gyönyörű őszi nap sok vendéget csalt a képviselőházba. Egész délelőtt meg volt az élénkség a folyosókon. A vidéki szép asszonyok, mosolygó leányok, nekibushult hazafiak bekukkantottak minden zugba s áhítattal nézegették az üléstermet.

— Vajjon mikor zúgnak itt ismét fel a viharok? S találkoznunk-e akkor benne a már ismert arcokkal, vagy új honatyák kukkerezik a karzatokat? — kérdezik a „beavatottak.”

Erre még azok is szeretnének feleletet akikhez intézve van a kérdés.

Az új miniszterelnök.

Régtől fogva elhagytuk a miniszterkombinációkat, illetőleg a szárlól-szájra adott találgatások közlését, mert a találgatások olyan gyorsan változnak, hogy a leirt hír kinyomatásakor rendesen már nem is igaz. A közönség azonban türelmetlen és a lapokból ma már nemcsak azt akarja megtudni, hogy mi van, hanem inkább azt, hogy mi lesz? Ezt bizony senki sem tudja, talán sőt bizonyosan maga a király sem; mert ha meg is hi egyik-másik politikust, ez még nem vállal megbízatást. Mert napok óta az a hír járja, hogy mégis gróf Andrássy Gyula lesz az új miniszterelnök. — Az bizonyos, hogy a chlopy-i parancs előtt Andrássy háromszor egész titokban Sehönbrunnban járt a királynál, sőt kész programja is volt; de közbejött a parancs és Andrássy visszavonult. Azt beszélük, hogy Andrássy ismét Bécsbe megy. Ő maga csak annyit árult el, hogy elutazik, de nem mondta, hogy hová? Barátai azonban azt állítják, hogy Bécsbe megy és most is egész csendben fog kihall-

— Ő asszondja: — Nekem nincs szívem hozzá, de ha te azt gondold... Talán jobb is lesz ugy.

— Gondolhatja bíró ur, könyörgöm, hogy mennyit sirunk mind a ketten.

Éppen négy óra volt. Két óra mulva jön a tenger, agdigra éppen elkészülhettem vele. Szépen bepölyáztam.

Hogy ne-elettem rám, ha azt tetszett volna látni!...

Még a leányom mondta:

— Talán tudja szegényke, hogy azt akarjuk, hogy ne szenvedjen az életben, azért nevet ugy!

Csókolta mindegyre. Ő is, én is.

Aztán levittük a szapulót a sziklák közé, a tengerpartra. Leányom a kis ezüst keresztet is a nyakába akasztotta, amit bérnálóskor kapott. A pólyába beletették a Szűz Mária képét az imádságos könyvből.

A kicsit én vittem. Nevetett az egyre.

Csunya szél volt. Egyet le se látott bennünket. A tenger már dagadt. Nagyon féltem, hogy elesik szegénykével ott a sziklák közt, a csuszos hináron....

A szapulót én kötöttem le a sziklák közé s a kicsit belefektettük! mint a kis Józseka a jászolban, olyan szép volt. Megcsókoltuk sokszor.

Aztán rákötöttem szapulóra fődöt... — Legalább nem szenved többet, biztattam az anyját, mert most nem aarattak jönni, pedig a tenger már mosta a szapuló alját.

Tessék elhinni, bíró ur, olyan szent igaz, minthogy itt vagyok: meg se mukkant kicsi, szegényke, nemhogy szólt volna. Az anyja sirt, meg én.

Mire fölértünk a partra, a szapuló már nem is látszott ki a vízből.

Igy volt, bíró ur. Isten látja lelkünket, így volt.

TÁRCA.

Tervelgetés.

— Ibsen Henrik verse. —

Úgy emlékszem, miatha csak ma történt volna, Az első dalom olvastam a lapokba. Oh be boldog órák... Vén karszékekben ültem, Füstölve, — ábrándba, álmokba merültem.

A tündérvár épül... És milyen pazar lesz: Egy kicsiny s egy nagy szárny jön majd a végihez; Ez a halhatatlan költőnek lesz része, Az egy édes lánynak lesz puha kis fészeke.

Harmónikus, pompás tervecskének hittem. Később aztán — látom — mársra fordult minden: A tervelő józan, a vár is megrokkban, Kicsi lett a nagy szárnyas az is már — omlóban.

Felszeghy Béla.

A szapuló.

Irtá: Edmond Haracourt.

Isten bocsássa meg, bíró ur, igaz! Én öltem meg, szent igaz. És nem sajnáltam. Most se sajnálom. Szegény asszony vagyok, nincs szerencsétlenebb, mint én, akasszanak föl érte, nem bánom, legalább megkönyörül a jó Isten én rajtam is! Ha az az igazság, hát tessék itt vagyok, vigyenek! Nekem mindegy már ugys. Csak én vagyok a hibás, a leányomnak semmi része benne. Ő csak nézte, hogy én mit csinálók. És ezt tessék elhinni nekem, nem mondanám, ha nem ugy volna. Tudta, annyi szent, ő is tudta a leányom, hogy mit akarok a kicsivel, de nem segített. Nem! De hát az az igazság, akasszák föl őt is velem együtt, neki is jobb lesz bíró ur, ő sem panaszkodik tudom. Mert, ugys mi jó várhat még szegényre itt ezen a földön?... ..

gátásra menni, melyről csak akkor fog hírt adni a nyilvánosságnak, ha megbízást kap és vállal. Ugyancsak ellenőrizhetlen forrásból szivárogtat az a hír, hogy Tisza István holnapra szintén Bécsbe hívták és miután most az divik, hogy azt mondják jövőre új miniszterelnöknek, — a ki legutóbb van királyi kihallgatáson, ma hol Andrássy Gyulát, hol Tisza Istvánt emlegetik, mint a jövő emberét. Bécsből a mai napon semmiféle elhatározást nem várhatunk, miután ma egyetlen magyar politikus sincsen Bécsben. Igaz, hogy a bécsi elhatározások nem a magyar politikusok tanácsától függ, de a forma kedvéért legalább úgy tesznek, mintha csak magyar tanács szerint cselekednének és az elhatározások és rendelkezések különben a magyar kihallgatókat követik. Különben a „Neue Freie Presse“ ma délután megjelenő estlappja budapesti forrásból fogja azt a hírt közölni, hogy gróf Andrássy Gyula és Tisza István grófnak a Felsőházhoz való hivatását minden órában várják.

Kifosztott igazgató.

Budapest éjszakai rejtelmek.

Budapest, okt. 9.

A Vigszínházban mostanság oly an bohózatot adnak, amelynek egyik felvonása egy hírhedt játékbárgost mutat. A játékbárgi a rendőrség közeledtével kórházba alakul egy elmés rugószerkezet boszorkányos működése folytán.

Hát mindez a színpadon történik és aki kacag rajta, annak a mulatságot csak az a kétség bántja, hogy hát voltaképpen ilyesmi az életben nem történhetik.

Azaz, csak a mindennapi életben nem. De a lehetetlenség határain túl van egy virágzó szép város, vagyis Budapest, ahol a fővárosi rendőrség könnyelműségéből a gazdagokból kialakulhat minden lehetetlenség megvalósulhat.

Ime az alábbi eset, amely arról számol be, hogy a főváros leghírhedtebb hamiskártyásai hogyan fosztották ki egy előkelő bécsi vállalatnak Budapestre érkezett igazgatóját, anélkül, hogy a rendőrség kellő időben közbeépett volna, holott erre módja lett volna.

Elhallgatjuk az eset kifosztott hősnéjét, mert ez az ur nem érdemli meg azt, hogy ha már véletlenül egy kis huszonegyesre adta magát, még a kárán kívül a nevét is pellengére tegyük. Az igazgató nevének elhallgatásával azonban minden rejtet let megőrünk, mert ez az eset széleskörű vizsgálatot és messzemenő megtorlást követel a közrend és a magyar fővárosi reputáció érdekében.

A hajítás.

A budapesti előkelőbb kávéházaknak van egy jól ismert alakja, valami **Wechsler** nevű egyén, a ki egész délután valamely kávéházban tölti az idejét a feleségével, egy pápaszemmes vőzina hölgygel együtt. Szánalmas alak ez a Wechsler. Hátgerincorvadás és csak botra támaszkodva tud járni. Aki látja, megajánlja, a szegény beteg embert, akitől a kevésbé beavatottak azt mondják, hogy vagyonszeres vendéglős volt a vidéken és most gyógyítja magát a fővárosi tanárú által. A beavatottak azonban egyebet is tudnak Wechslerrel. Tudják róla, hogy ő a „hajtó“ (schlepper) a főváros legvakmerőbb hamis kártyásainak és hogy abból él, ami osztalékot a banditák fizetnek neki a rablott pénz után.

Az a bécsi igazgató, akit most kifosztottak, több külföldi fűrdőhelyen látta Wechsler és a külföldön ismerkedett meg vele.

Vasárnap este 7 órakor a szobánforgó bécsi direktor lejtett a Royal-szálló első emeletén lévő vendégszobájából a szálló kávéházába. Ott eleje csoszogott Wechsler, emlékeztette külföldi ismeretségükre és asztalához hívta az igazgatót.

Wechsler asztalánál a „hajtó“ felesége két ismeretlen úri ember társaságában ült. Az igazgatót bemutatva Wechsler a társaságnak, amely egy kis ideig elbeszélgetett ott a kávéházban, ahonnan Wechsler indítványára az egész társaság átvonult a Royal étermébe vacsorázni.

Egy kis huszonegyes.

Vacsora után a Wechsler által bemutatott urak egyike (aki Asner budapesti kereskedőnek nevezte magát) azt ajánlotta a bécsi igazgatónak, hogy kártyázzanak egy kicsit. Ezt az ajánlatot melegen támogatta a másik ur is, aki Stren brünni postőgyárosnak mutatkozott be.

Wechsler is becsült a dologba és így végre megalakult a parti: a bécsi direktor, Asner és Stern személyében. Wechsler kibicelt.

A játék a Royal szálló földszinti játéktermében folyt és a bécsi igazgató igen rövid idő alatt nagy pénzt veszített. Előbb „alsó“ játszottak, aztán „huszonegyesre“ fordult a játék.

Es most adjuk át a szót a kifosztott bécsi direktornak, aki tudósítónak szinte szöszszert a következőket adta elő:

— Tizenegy órakor már nagy vesztésben voltam és gyanom egyre erősödött, hogy egy hamiskártyás bandába jutottam. Rendőrt akartam hívni, de az igazat megvallva, egyrészt félttem, hogy a hamiskártyások megugranak a márcsnyert tekintélyes összeggel; másrészt nem akartam a szállótat kompromittálni, gondolván, ilyen előkelő szállóba csak nem a személyzet tudtával ülnek ezek a vakmerő haramiák!

Pedig tudtak róla. No de ezt a végén mondjuk el.

Már szinte tanácsalannul ítélem a banda tagjai között, amikor éjfélkor felszólt bennünket a pincér, hogy távozzunk, mert a kávéházat bezárják. Wechsler és a

felesége nyomban el is mentek, de én — mintegy a pincért utasítva arra, hogy védelmemre rendőrt hívjon, hangosan azt mondtam a banditáknak, hogy: az őr se távozzunk. Ha a pincérnek nem tetszik, hívjon rendőrt.

A pincér nem értette el a célzást és így rendőrt nem jött. Maguk a banditák azonban most már teljesen hatalmukba akarták keríteni a pénzes áldozatot és egyikük azt tanácsolta, hogy menjenek más kávéházba.

A budapesti kereskedő álarca alatt szereplő haramia azt mondta, hogy ő ismer egy nagyon jó kávéházat a Népszínház-utcában, ott legalább reggelig zavartalanul játszhatnak, ha akarnak.

A bécsi igazgató megfogott ennek az ajánlatnak és titkon arra számítt, hogy a másik kávéházban esetleg detektívet is talál és letartóztatathatja a gazembereket; beleegyezett abba, hogy más kávéházba menjenek.

A Wertheimer-kávéházban.

Az a másik kávéház, a hová kocsin vitték a sipisták áldozatukat, a Tisza Kálmán-ter és a Népszínház-utca sarkán levő Wertheimer-féle éjjeli kávéház.

Itt az egyik bitang intett a főpincérnek, a ki külön szobát nyitott a társaságnak, a hová benyitottak.

Ez a külön-szoba igazán a Pattavall regényeibe illő „alkalmas“ helyiség. Belülről az ajtán nincs kilincs és így az áldozat onnan nem menekülhet.

— A hogy a pincér letette a kártyát — beszélt tovább a kifosztott bécsi direktor — nyomban távozott, betéve maga után az ajtót. Nyomban észrevettem, hogy milyen életveszélyes helyzetbe kerültem. Tudtam, hogyha a pénzemet oda nem adom, az életem se biztos. Játsoztam hát r zignáltnál és vesztettem, egyre vesztettem. Két órakor éjfél után, mikor már az igazgatóság majd megölt, felkeltem, megköszöntem a banditáknak, hogy játsztak velem és kértem, hagyjuk abba a játékot, mert nekem már elfogyott a pénzem. Szerettem volna azonban a bitangokat elfogatni, nehogy tudjanak a pénzemem. Erre az az ötletem jött, hogy a Fővárosi Orfeumba csalom őket, a hol nem lévén olyan kazametta, mint a Wertheimer mulatóban, nyomban rendőrt kiáltok és elfogatom a sipistákat. Ajánlatomat elfogadták az „urak“ és mindhárman kocsiába ülve, megparancsoltam a kocsinak, hogy hajtson a Fővárosi Orfeumhoz.

A sipisták szöknek.

A banditák azonban túljártak az eszemem. Ugyanis, ahogy a Dob-utca sarkán járt a kocsi, az egyik jobb-á, a má ik balra ugrott ki a kocsiából, aztán a gazemberek elszaladtak. Késésgöcsen. R hantam a rendőrségre, ahol a vasárnap éjszakai inspeksiós rendőrfelügyelőnél kihallgatást kértem. Ez az ur (én nem tudom a nevét) éppen egy csavargót hallgatott ki, akit akkor tartóztattak le. Én sürgősen elő akartam adni panaszomat, de a fogalmazó ur kiküldött a szobából, mondván, hogy várjak. Vártam. Izgatottan s türelmetlenül vártam, mert éreztem, hogy a rendőrség csak akkor járhat el sikeresen kifosztóim ellen, ha nyomban mellém adnak egy dektívet, akivel még az éj folyamán kikutathatom a bűnösöket. Denique tovább egy félórát vártam a folyosón, amikor türelmemet veszítve berohantam a fogalmazóhoz és tetszik, nem tetszik, elmondtam a panaszomat és kértem, rendelkezjen a költségemre és felelősségemre egy detektívet. A fogalmazó ur azt felelte, hogy jöjjenek másnap délelőtt 9 órakor, majd akkor fölveszik a panaszt. Különben is nem olyan nagy az egész dolog és hazaad játkért nem lehet senkit letartóztatni. Én izgatottan magyaráztam, hogy ez több, mint hazaad játk. Ez a hamisjáték és különben is a felelősséget elvállalom. Mindez nem használt semmit. A fogalmazó ur kituszkolt a hivatalból és a szó letelejesebb értelmében becsapta az orrom elől az ajtót. Mit tehettem? Másnap 9 óráig csak nem várhattam, ameddig a pénzemem tudnak a sipisták! Kocsimra ültem tehát és megparancsoltam, a kocsinak, hogy vigyen a leghírhedtebb éjszakai mulatókba. Magam akartam nyomozni. És én, a bécsi ember, aki a budapesti viszonyokkal nem vagyok ismerős; aki sajnos magyarul sem tudok, reggel 6 óráig kinyomoztam kifosztóimat, illetőleg azoknak a lakását. Megtudtam, hogy Wechsler a Király-utca 72. szám alatt lakik. Megtudtam, hogy Stern igazi neve Stein Arnold és hogy notórius hamiskártyás, a ki a Nagymező-utca 64. szám alatt lakik. Kinyomoztam a harmadik gazembert: Asner Simont — kit társai Steinernek hívnak — a lakását is, a mely a Wesselenyi-utca 41. szám alatt létezik. Ezeket az adatokat hétfőn reggel telefonáltam a rendőrségre. Tudattam azt is, hogy Wechsler feleségének az egyik hamiskártyással reggel 9 órakor van találkozója a Király-kávéházban. Kértem újból a letartóztatásukat. Hiába kértem. Ma már csütörtök van és mindeddig semmimem történt. Még a rendőri sajtóiroda is agyon hallgatta a dolgot, mintha csak igaz volna, amit a kocsimon mondtam, hogy ami Wertheimer-mulatóban történik, azzal a rendőrség nem szokott törődni. Most már értem a Kecskeméthy-féle esetet is, csak azt nem értem, hogy ilyen sajnálatos viszonyok között, hogyan remélhetik önök a főváros idegen forgalmának emelkedését. Megyek innen uram sietve, mert Wertheimer ur és társai még talán engemet tételenek lakat alá....

Eddig a bécsi direktor előadása. Hogy mi igaz a dologból nem tudjuk. De feltűnő tényleg a rendőrségi sajtóiroda mélyesges hallgatása és az a vonakodás, amellyel a gyors eljárást a Wertheimer-mulatóval szemben megtagadták.

Az a kilincsnélküli separet pedig igazán — kedves egy Wertheimer-szekrény!

Meghíusult családi kísérlet.

Csaló ál-földbirtokos.

— Képzess tudósítás. —

Kolozsvár, okt. 9.

Néhány nappal ezelőtt egy Váci-utcai ékszerészhez beállított egy 25—28 évesnek látszó, elegánsan öltözött fiatal ember.

Gummirádlere jött és meglátszott rajta, hogy gazdag, mert ujjai tele voltak gyűrűvel és vastag aranylánc átyogott mellény zsebében.

— Arkai Imre Gerő szamosújvári földbirtokos vagyok — mondá — szeretnék egy brilliáns colliert venni menyasszonyomnak nászajándéknak.

Az ékszerész készséggel rakta ki az ékszereket, amelyek közül azonban egy sem tetszett a fiatalembernek. Az ékszerész erre azt az ajánlatot tette neki, hogy jöjjön másnap, van egy tizezer koronát érő brilliáns ékszer, amely azonban még az ötvös műhelyében van.

— Hát nem önmaga készíti az ékszereket?

Kérdi a földbirtokos élénken az ékszerésztől.

— Nem. — Egy kitűnő ötvösnél dolgoztatok!

Beszéd közben aztán ki is ejtette ötvösének nevét.

— Jól van — mondá a földbirtokos — majd holnapután eljövök, mert holnap nagyon elvagyok foglalva.

Ezzel beült gumikerekcs kocsiába és elhajtott.

Egy óra múlva a Dohány-utcában levő ötvösétől az ékszerész értesítést kapott, hogy egy Arkai nevű földbirtokos van nála, aki mindenáron azt akarja, hogy egy segéddel elvigyen lakására az említett ékszereket, arra hivatkozik, hogy az ékszerész megbízásából jött.

Az ékszerész azonnal az ötvöshöz hajtattott, a hol azonban hűlt helyét találta a földbirtokosnak.

Az ötvös elmondotta részletesen, hogy a földbirtokos e szavakkal állított be hozzája:

— Eljöttem a colliert, kérem azt az ékszerészt ur rendelőtérre egy segéddel velem küldeni, nem baj, ha nincsen készen, én megveszem, de előbb meg akarom mutatni menyasszonyomnak, a ki a Bristol-szállodában lakik.

Az ötvös azonban nem volt hajlandó erre és titokban az ékszerészhez küldött, mit a csaló ugylátszik észrevett és tovább állt.

Az ékszerész a Bristol-szállodában kérészküldött utána, de ott sem őt, sem menyasszonyát nem ismerték.

Most már nyilvánvalóvá lett, hogy csalóval volt dolguk. Ennélfogva a rendőrségen tett panaszt, ahol azt hiszik, hogy az illető egy nemzetközi szélhámos lehet, mert hogy ily nevű földbirtokos nincs is Szamos-Ujvárott.

Szegedi merénylet.

Saját tudósítónktól.

Kolozsvár, okt. 9.

Ma már csendesebb a város külsőleg. Mert arról szó sincs, hogy lecsillapodott volna a polgárság haragja és főlháborodása, melyet durva merénylettel kihívott a honvédkerületi parancsnok. Mindeki a szigorú megtorlást, a legkérelmezhetlenebb büntetést követeli és várja a kegyelt-gyalázók ellen. Ez a várakozás hat nyugtatóan Szeged különben is békeszerető népére és annak a megfontolása, hogy hiszen nem az egész helyőrségnek, nem a tegnapi ostromállapota kivezényelt tisztnek és legénységnek lelket nyomja a szentségtörés és a vérontás, hanem annak a magasrangú tisztnek a lelket, akitől a botránkozott és törvényüprő parancsok eredtek.

Aki Szeged népe elsősorban és mindenekelőtt vádol és aki ellen lesújtó ítéletet mondott már is az országos közvéleményt visszatükröző egész sajtó, az a honvédkerületi és szegedi parancsnok. Az ő megfontolását követeli a város és hatósága és követeli a teljes elégtételt. Azt, hogy az elrabolt korszor visszahelyeztessék s a magas katonai állásról, aki összeküzdött a nemzeti kegyelettel, nyugdíjaztassék.

A parancsnok nyilatkozata.

A 46. gyalogezrednek egyik parancsnoka fogadta a »Pester Lloyd« egyik tudósítóját és előzékenyen készen nyilatkozott a tegnapi eseményeket elmondani.

A parancsnok következőképpen adta elő az eset előzményeinek ismertetése után a katonaság szereplésének történetét:

Mikor a korszort a kapitányság kiadta és ezt ismét a szoborra helyezték, parancsot kaptam, hogy valamely nekem alkalmasnak tetsző módon volítsam el a korszort a szoborról. Ezen parancs végrehajtására két századot küldtem ki. A korszor eltávolítása meg is történt. Amikor a két század körülbelül 200 lépéssyre távozott a szobortól, nagy

néptömeg nyomult a katonák után és kövekkel dobálták őket. A támadás oly erős volt, hogy a csapatparancsnok kénytelen volt két szakaszt fejleszteni, hogy az utat szabadabbá tegye a katonaságnak.

Ennél az esetben két katona megsérült. Ezt az eljárást még kétszer kellett a tömeggel szemben ismétlni, míg a katonaság a kaszárnnyába ért. Röviddel ezután nagy néptömeg jött a város felől a kaszárnnyához, amely elé ekkor két század gyalogságot állítottak fel.

A katonákat most a tömegből kövekkel dobálták, míg a zajongókat a rendőrök elvitték. Háromnegyed hat órakor a Kossuth Lajos-sugárút és Margit-utca felől két nagy csoport érkezett a kaszárnnyához, amely előtt ismét két század gyalogság állott. Este 6 és fél óra volt, a mikor a folyton kövel dobáló nép ellen rohamot vezényeltek a parancsnokló tisztek és viszatartották a tömeget a Margit-utcában.

A tömeg és a katonaság közt ismételt erő tusa fejlődött ki; amikor a csapatokat újra visszavezényelték, az egyik katona sebesülten hirtelen összerogyott.

A tiszt hozzá sietett, hogy segítsen, a mikor egy katona az első sorban kövekkel mellén és nyakán találva, feldühödve, önkivületi állapotban, parancs nélkül két lövést intézett a tömegre. Az őrmester, a ki mellette állott, megakadályozta abban, hogy még folytassa a lövöldözést.

Orvosi kezelés alatt van 11 ember és egy tiszt. Ezen közül kettő súlyosan megsebesült.

Csallány elutazik.

Egyik szegedi lap jó forrásból arról értesít, hogy Csallány tábornok hamarosan elutazik Szegedről, mihiely jelenléte nélkülözhetetlen lesz katonáknak. Valószínűnek tartják, hogy Csallányt nyugdíjazni fogják.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, okt. 10.

KÉRLEME! Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, hogy a hátralékos előfizetési díjakat mielőbb beküldeni szíveske jenek, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Borbély-kisasszony.

Kolozsvárról annyira terjed a némanicipáció, hogy egy Mátyás-utcai borbélynál már kisasszony borotvál.

I.

Szép kisasszony borotváljon, Olyan legyen, mint az álom, Simogassa meg az állam... Ne habozzon... Rajta... Bátran...

Mily éles a beretvája, N-mcsak a szakállam vágja, Ah! a szivem vérzik tőle, Boszorkányos fodrásznője!

II.

Kisasszony, a hajam hogy nyirja! Valóban élvezet. Ez a menyország édes írja.... Veszek egy bérletet.

S bár nincs hajamnak már egy szála, Ne nézze a fejet.... Kopaszsgom ne, sohse bántsa,Kérek egy bérletet.

III.

A habot kenje rám fehérén, Az arcot tartsa tenyerében. Foglalkozzék soká velem.... Habszóra vágva, borotválva. Ejtett ön engem rabigába.... Kisasszony, oh mint szeretem.

Barbár volt a világ idáig, Hogy most művelt lesz, végre látszik.... Csak borotváljon, gyermekem. A férfikéz az durva, kérges, A nő való a szépítéshez.... Borbélykám, oh mint szeretem!

N.

Véres korszor.

Irta: Barabás Béla.

A szegedi szomorú eset főlháborítja még azt a nyugodt magyar embert is, akinek az ereiben nem vér van, hanem aludtje.

Azt nem kutattam, hogy az a korszor miként került Kossuth Lajos szobrára és valóban a visszatartott bakák tették-e oda, vagy mások? — nem ez a lényeges. Az a megbotránkoztató, hogy a katonaság, minden hatóság felhívás nélkül, mint fegyveres erő avatkozott bele a dologba.

A szegedi polgárság, az ő egyedül illetékes hatóságának támogatása mellett és közreműködésével visszahelyezte ugyanazt a korszort a szoborra, amelyet onnan a m. kir. honvédek vettek le s adtak át hatóságának. Ezzel a visszahelyezéssel az ügy elintéztetett, a polgárság örömben volt és senkit sem bántott, senkit sem zavart.

A nyugalm helyreállván, ha a katonaságnak valamelyik hozzájárulója ellen volt megtorolni valója, hát azt végezte el a kaszárnnyában s tartsa meg a szükséges vizsgálatot. De mire való volt két század

közös hadseregbeli katonát kirukoltatni — egy korszor ellen?

— Ki hirta őket oda!

— Ki küldte őket?

Senki sem hirta. A polgári hatóság sem, az egyedül arra jogosított hatóság. A ki pedig küldötte őket, az szándékosan akart beavatkozni olyan ügybe, a mely hozzá nem tartozik és pedig azon világos elzattal, a mely gőgösen azt mondja: hogy a mit a katonaság akar, akár jogos, akár nem, akár helyes, akár nem, de annak teljesülnie kell, mert azt a katonaság így akarja, — nem törődve azal, hogy polgárok jogain gázol és eljárásával polgárokat ingerel.

A mostani feszült viszonyok között én ezt tervszerű és szándékos kötekedésnek minősítem.

Mert a korszor odátételével — történt az bár helyesen-e, vagy helytelenül — a katonaság nemcsak megbántva nem lett, de ennek még csak szándéka sem foroghatott fenn. De ha ez bántó lett volna is, tessék a törvényes korlátok tiszteletben tartásával intézkedni, hogy a netaláni sérelem megtorlássék.

Hanem az, hogy a katonaság — jogosan-e vagy jogtalanul — önbíráskodjék s társadalmi és polgári intézkedésekbe beavatkozzék, — ez már több a soknál! Ez egyenes kihívás, ingerlés s mert a közvélemény eddig elég nyugodt, hát a felsőbb hatalomnak s annak a titkos bécsi kéznek, a mely a ch'p'y-i hadiparancsot megfogalmazta, ürügyre van szüksége, hogy Magyarországon ellentétek, zavarak konstátássaanak s ez a nemzet ellen gonoszul felhasználassék.

En magam is helyesen azt, ha ilyen esetekben a polgárság nyugodt marad. Persze, ez nagyon nehéz dolog, — de meg kell próbálni s a sérelem megtorlását rá kell bízni a parlamentre, amely bizonyára elégtételt szerez, ha ugyan a többség tagjaiban van még egy kevés szikrája a magyar önértnek.

Ha pedig ez az önértet végték kivesszett a szabadelvűpártból s még ezeket is el tudja nézni, vagy képes félremagyarázni, — akkor ne panaszkodjunk, mert Magyarország megérdemelte a sorsát.

— (Egyházkerületi közgyűlés.)

November 7-én tartja az erdélyi ev. ref. egyházkerület évi rendes közgyűlését. A közgyűlésre báró Bánffy Dezso főgondnok a következő meghívót bocsátotta közre:

Az 1899. évi november hó 7. napján tartott rendkívüli közgyűlés 12 jkvi számú határozatának megfelelően és egyetértve az igazgató-tanáccsal a folyó 1003. évi egyházkerületi rendes közgyűlést folyó évi nov. hó 7-ik napjának d. e. 10 órájára, Kolozsvár városába, az ev. ref. theologiai fakultás dísztermébe hívom össze.

Utasítunk 54. §-a értelmében jelzem egyuttal, hogy igazgató-tanácsunk kijelölése szerint a közgyűlés főbb tárgyai a következők lesznek:

1. Az igazgató-tanács és a püspök évi jelentése.
2. Az egyházkerület 1902. évi számadásának és az 1904. évi költségvetésének el-látása, illetve megállapítása.
3. Az ifjú papok ünnepélyes kibocsátása.
4. Gondnok- és tanár-választások.
5. Tanári korpótlék-szabályzat megállapítása.
6. A püspöki vizsgálat alatt állott egyházak jogviszonyainak rendezése.
7. Az egyházkerületi tanügyi bizottságról szóló előirjesztés.

— (Egyetemi köri választások.)

Ma tartja a kolozsvári egyetemi ifjuság vezető egyesülete, az »Egyetemi kör« ez idei első alakuló közgyűlését. A gyűlés tárgysorozatának legérdekesebb része a köri elnök és a tisztikar megválasztása lesz. A régi szokás ellenére nem állanak most szervezett pártok egymással szemben. A máskor pártoskodásra hajló ifjúságot az idén a béke szelleme érintette. Fehér cédulák szállanak kézzől-kézre s cédulák meghuzódó névsor egyhangulag keresztülmegy a ma délutáni közgyűlésen.

— (Nagy idők tanuja.) Kolozsvár egyik derék, agg polgára, id. Kauk Á Ferenc ácsmester, munkás életének 77-ik évében, e hó 8-ikán, hosszas szenvedés után elhalálozott. Id. Kauk Ál Ferencet, ki vitázul harcolta végig a szabadságharcot, ma délután három órakor temetik Major-utca 14. számú saját házából.

— (Gergely Kálmán öngyilkossága.)

R/szletes tudósításban számoltunk be tegnapi Gergely Kálmán kocikészítő-mester öngyilkosságáról. A férfikora delén elhunyt derék iparos temetése ma délután 4 órakor fog megtörténni, az orsz. Károlina-kórház halottas kápolnájából. Az elhunyt családja a következő gyászjelentést adta ki:

Alólirottak a szív mély szomorúságával tudatják, hogy a jó férj és atya, fiú és testvér, rokon és barát: Gergely Kálmán kocikészítő-mester, a r. kath. egyház képviselő testületének tagja, az iparos egyet választmányi tagja, életének 44-ik, boldog házasságának 8-ik évében 1903. október hó 8-án váratlanul elhunyt. Hült tetemei 1903. okt. 10-én d. u. 4 órakor fognak, az orsz. Károlina-kórház halottas kápolnájából a köztemetőbe örök nyugalomra helyeztetni, az engedtetlő szentmise-áldozat október hó 12-én d. e. 10 órakor fog a T. P. Minorita atyák templomában az egok urának bemutatni, mely végtisztességekre a rokonok, barátok, ismerősök szomorúan meghívotnak. Isten veled! Az örök világosság ényekedjék neked! Kolozsvár, 1903. okt. 9-én. — Özv. Gergely Kálmán öz. Seemann Anna, bánatos özvegye. Gergely Mariska, leánya. Gergely János és neje Borbély Rozália, mint

szülők. Gergely Ferenc és neje Ujvárossy Anna, Gergely Ida, férje Andrásofszky Danó és gyermekeik, Gergely Róza, Gergely Teréz férje Benedek Ferenc és gyermekeik, dr. Gergely Albert, Gergely Mária, férje Mayer József és gyermekeik, mint tervetérők, sógornók, sógorok, unoka-hugok és öccsök. See - ann József és neje sz. Máté Eszter és gyermekeik, mint após, anyós, sógorok és sógornók. Ezenkívül több közeli és távoli rokon

— **(Háromezer koronás család.)** E cím alatt írott tegnapi közleményünk folytán megjelent ma szerkesztőségünkben Karpf Gyula kolozsvári lakos, Haug Emil külföldi kereskedővel egyetemben s a nekünk nyújtott fölvilágosításokból alapos meggyőződést szereztünk arra nézve, hogy Karpf Gyula ellen abszolút semminemű följelentést be nem adatott s hogy az ő neve tisztán, sajnálatos, tévedésből került bele közleményünkbe.

— **(Bsküvő.)** Ma d. u. fél 4 órakor tartja Gündisch Mihály brádi bányatársulati könyvelő esküvőjét Lőber Ilonkával, Lőber Gyula sodrongyáros és neje leányával.

— **(Az egyetem szüreti ünnepe)** A kolozsvári egyetem jogi karán a szüreti szünet napján október 19., 20. és 21-ike állapították meg. Ezeket a napokon tehát az előadások szünetelnek.

— **(Helyreigazítás.)** Lapunk tegnapi számában azt írtuk, hogy a „Bethlen Gábor kör” október 9-én tartja alakuló közgyűlést. Mint utólag értesítettek bennünket a kör e hó 14-én fog megalakulni az ev. ref. theologia disztermében.

— **(Eltűnt kisfiú.)** Pánczél Ferencz tíz éves kis fiú, szüleinek Kis-úca 46-ik száma lakásáról tegnapelőtt eltűnt. — A kétségbeesett szülők jelentést tettek a rendőrségen, mely megindította a nyomozást.

— **(Szüreti mulatság.)** A magyarországi szabó-munkások és munkások szakszerveletének kolozsvári 8-ik számú csoportja, 1903. október hó 18-án vasárnap, a Redout összes helyiségeiben, nemzetközi világpostával egybekötött, zártkörű szüreti mulatságot rendez.

— **(Névmagyarosítások.)** Fridrich Jenő kolozsvári lakos saját, valamint kiskorú Gizella és Lajos gyermekei nevét „Szántó”-ra; Róth Benjamin Mátyás kolozsvári lakos saját, valamint kiskorú Imre és Márton gyermekei nevét „Veres”-re és Spitzkopf János ny. csendőrfőmester kolozsvári lakos saját, valamint kiskorú Béla, János és Rezső nevét „Reményi”-re változtatta belügyminiszeri engedéllyel.

— **(A „Dávid Ferenc-Egyet”) ifjúsági körének választmánya** ma, szombaton este 6 órakor az unitárius kollegium 16-ik számú termében (I. em.) ülést tart.

— **(Népfelkelők időségi jelentkezése.)** Szolgálatot véltük teljesíteni népfelkelési kötelezettségben olvasóinknak, ha ismételve emlékeztetük hozzáuk, hogy a népfelkelők folyó évi szemléje folyó hó 12-én, 13-án, 14-én és 15-én a Redoutban lesz és mind a reggel 8 órakor kezdődik. A szemlén a népfelkelők a születési évük szerint megállapított sorrendben tartoznak megjelenni és pedig: az 1861 és 1862 évben születettek 13-án, az 1863—64-ben születettek 14-én, az 1865—66-ban születettek 14-én és az ennél fiatalabbak 15-dikén.

— **(A méhészegyesület ülése.)** Az erdélyi méhészegyesület igazgató-választmánya Desák Ferenc-utcai hivatalos helyiségeiben (Kereskedelmi és iparkamara) ma, szombaton esteli 6 órakor ülést tart s a választmányi tagokat tisztelettel kéri megjelenésre a föltűkár.

— **(Helyeszközlés.)** A kolozsvári kereskedők és kereskedő ifjak társulata felkéri az erdélyi részek kereskedő cégeit, hogy az üzletükbe beállott esetleges üresedéseket szíveskedjenek a *Helyeszközlő oszlop* címére a társulathoz bizalommal bejelenteni, ahol jelenleg is több álláskereső van mindenféle üzletágból előjegyzésben.

— **(Korcsmai dráma.)** Véres szerelmi dráma folyt le tegnap a marokkói-utca 4. számú ház pincéjében levő vendéglőben. Turcsányi Béla szegedi születésű lakatoslegény, aki régóta utóvarolt a vendéglős sógornőjének, Garai Marikának, beszélgetés közben revolvert rántott elő s ötször rálőtt a csinos, tizenkilenc éves leányra. A leány már az első lövés után futni kezdett, a második golyó menekülés közben érte. A többi golyó a falba fúródott. A merénylő azután maga ellen fordította a fegyvert, de igazgatóságában csak a barkarjút lőtte keresztül. A leány eszméletlenül rogyott össze. A merénylő lakatoslegényt a rendőrségre vitték, ahol merénylete okául azt mondta el, hogy a leány, akit feleségül akart venni, az utolsó időben elfordult tőle. A leány sérülései súlyosak.

— **(A találékon y hadsereg.)** Hogy a katonaság minden lépten-nyomon menyire elveszti a fejét s uton-utfélen milyen baklövéseket csinál, arra nézve élénk bizottság az Aradról érkező hír, mely szerint az ottani 33-ik gyalogezred legénységének a piparancsban, akár tudtára, hogy minden községből csak annyi katona mehet szabadságra, a hány katona az illető községből önkéntes szolgálatra jelentkezik. Persze, ez egyenes fölívás, sőt morális rákényszerítés a toborzásra. Kihasznlása a katona honvágyának, ki alig várja, hogy hazakerüljön a falujába, a hol most már minden követ meg kell mozgatni, hogy a faluból minél többen jelentkezzenek önkéntesen a sorozás alá, mert csak így lehet reménye arra, hogy karácsony előtt hazakerül. Szó sincs róla, a hadsereg kapkodásában módfelett találékonny. Hogy aztán mi fogantatja lesz a szörnyű ingerlésnek, az újra más rubrikába tartozik.

— **(Az esküdtéri hid felavatása.)** Az esküdtéri hid mai felavatásán a királyi József főherceg fogja képviselni és nem József Ágost főherceg.

— **(40 éves jubileum.)** A maros-újvári bányahivatal derék főnöke Friz Pál a napokban ünnepelte meg hivatali szolgálatának 40 éves jubileumát Marosújváron. A jubileum alkalmával Szabó Albert főmérnök a tisztviselők nevében díszérmet adott át az agg hivatali főnöknek.

— **(Papból — kereskedő.)** Debrecenből írja tudósítónk, hogy az ottani piarista-rend egyik tanára, ki kedvelt tagja volt Debrecen társadalmának, az új tanév kezdetén kilépett a rendből s ma már mint egyik előkelő helybeli kereskedés pénzárnya van hasznára a munkás társadalomnak. — Az eset a következő: Láng János, a debreceni piarista-rend segéd-tanára évek óta a debreceni piarista-rend által fenntartott főgymnásiumban tanít. Azonban, mert a törvényszabta időn belül nem tett vizsgát, a rend kormányzósága el akarta helyezni Debrecenből. Láng János, a ki kedvelt tagja Debrecen urí világának, erre elhatározta, hogy kilép a rendből s vagy világi pap lesz, vagy pedig valamely polgári foglalkozással lesz hasznára a társadalomnak. És tényleg bármely nehezen esett is megválni a debreceni rend kötelékéből, — kilépett s ma már mint Lám Sándor üveggyárgeszkedő pénzárnya mőkődik. Láng János barátai jó viszonyban áll Lám Sándorral, s ez tisztességes fizetésű állást ajánlott fel a derék papnak, aki ezzel a ténnyel is bebizonyította, hogy emberi hivatását a legnemesebb oldalról fogja fel s közbecsülésre érdemes tagja lesz az esetben, ha a papi köntöst leteti is, Debrecen társadalmának.

— **(Megbűntetett körörvos.)** Dr. Molnár Ákos, a népszerű és agilis székellyhidi képviselőnek egyik interpellációja révén lett országos hírvé dr. Garán Jánosnak a székellyhidi körörvosnak ügye. Dr. Molnár Ákos ugyanis körörvosnak érdekében a parlament előtt tette szavát azt a sok és főbenjáró vétket, amelyet dr. Garán János körörvos hivatalos működése keretében elkövetett. — Adatokkal bizonyította, hogy dr. Garán János, mint a székellyhidi takarékpénztár pénztárnoka orvosi teendőit teljesen elhanyagolta, az őt felkereső feleket elutasította, hívásukra el nem ment a beteghez, sőt a halottakat sem vizsgálta meg, hanem otthon a lakásán adta ki a hullavizsgálati bizonyítványt. Az interpellációnak meg volt az az eredménye, hogy Széll Kálmán, akkori miniszterelnök sürgős vizsgálatot rendelt el az ügyben. A vizsgálatot a helyszíni Kovácsnay főszolgabíró megtartotta és ennek adatait betérjesztette a biharmegyei alispánhoz, Wallner T. főjegyző hívtat fel véleményezésre a büntetés kiszabása tekintetében. A vizsgálat oly megdöbbentő adatokat hozott felszínre, hogy Wallner T. főjegyző javaslatában dr. Garán Jánosnak körörvosi hivatalából való elmozdítását véleményezte. Miskolczy Ferencz alispán, mint elsőfokú fegyelmi hatóság, a főjegyzői vélemény mellőzésével 1000 korona pénzbírságra ítélte a súlyos fegyelmi bűnökbe esett körörvost. A fegyelmi határozat kimondja, hogy dr. Garán Jánosnak takarékpénztári tisztviselősködése inkompatibilis a körörvosi állásával, de mert fegyelmileg még nem volt büntetve, vele szemben nem az elmozdítást, hanem a legsúlyosabb pénzbírságot alkalmazza. Az első fokú határozatban, ugy halljuk, dr. Molnár Ákos nem nyugszik meg, hanem megfélebezi azt a közigazgatási bizottság fegyelmi választmányához.

— **(A pénzeslevélhordó merénylője.)** A József-koronat elkövetett rablás óta már három hét múlt el és a tettes még mindig szabadlábon van, ami annak a következménye, hogy még megbízható szemleleírás sincs róla. Ha igaz, úgy tegnap reggel óta a rendőrség ez egyszer jó nyom van. Már kezdetlő fogva sem volt kizárva, hogy a tettes azonnali rablás elkövetése után elhagyta a fővárost, még pedig valószínűleg úgy, hogy a vicinálison ment a rabló ki a főváros környékére és aztán ottan vonatra ült. — Tegnap reggel a rendőrséget értesítették, hogy a múlt hó 27-én Esztergomban láttak egy vendéglőben a megszokott merénylőhöz teljesen hasonló egyént, a ki rendkívül érdeklődött a fővárosi lapok megérkezése iránt. — Mikor hozzák a lapokat? Kérdé a vendéglőstől. — Csak dél felé! — Az rettenetes, addig nem tudok várni! Pedig muszáj várni! — Az idegen nagyon gyanusan viselkedett és egy vendég vette először észre a hasonlóságot közte és amerénylő között. Hogy bizonyosságot szerezzen magának, a rabláról kezdett beszélni. Majd az idegenhez fordulva, így szólt:

— Ön Budapestről jön, mondá, még nem fogták el Boda István merénylőjét?

Erre az idegen nem válaszolt, hanem fízett és sietve távozott. Csak távozása után jutott észbe az ottan voltak, hogy a rendőrséget kellett volna értesíteni. Elmentek oda, de már késő volt. A rendőrök már nem tudtak az idegent kézrekeríteni. A budapesti rendőrség részéről két detektív kezdte meg a nyomozást.

— **(Rejtélyes gyilkosság.)** Rejtélyes haláleset tartja igazolomban Kőrödsz. Márton kiskülföldi meggyei község lakosságát. Ugyanis tegnap reggel összevagy találtak hálósobájában czevy Székely Istvánné szül. Gáll Zsuzsánnát, a község dúszazdag asszonyát. Ott feküdt összevagy testtel hálósobájának közepén, mellette az asztali lámpa felborulva. Az összes ágyneműek össze-vissza vannak szaggatva. Aból a körülményekből, — hogy csak az asszony ruhája és teste égett össze, a közeli ágyneműek és egyéb semmi, azt lehet következtetni, hogy itt egy vakmerő gyilkossággal állunk szemben. Az erzsébet-

városi kir. ü yészég el is rendelte a nyomozást és vizsgálatot.

— **(Campanile sorsa.)** Alig egy esztendeje múlt, hogy Velence hatalmas műemléke, a Campanile összeomlott. Egész Itália sirt és siratta minden művelt ember a pusztuló emléket; mígem aztán felmerült a terv, hogy a Campanilet fel lehet építeni. Az egész világról összegyűlt a tenger sok pénz; adományokat küldtek Amerikából a világ másik oldalát mindenütt — de az összeomlott Campanile felépítésével mindaddig nem foglalkozik senki sem komolyan. A derék velenceiek, akik oly keservesen felokogtak a szerencsétlenség alkalmával, már egészen megszokták, hogy a torony hiányzik a Szent Márkus-téren és — kezdik sajnálni azt a sok szép pénzt az újja felépítés munkájára, ami e célra összegyűlt.

— Ami összeomlott, az csak maradjon fekre — mondják a velenceiek — erőnk fordítsuk inkább arra, hogy épségben megőrizzük a meglevőket.

Hanem, hogy hová fordítsák az összegyűlt pénzt, ez okoz a legtöbb fejtörést. — Sokan merész reformterveken gondolkoznak; hiddal akarják összekötni Velencét a kontinenssel és villanyos vasutat akarnak építeni a lagúnák városában. Ha ezek a tervek megvalósulnak, a mi nem éppen lehetetlen, akkor a huszadik század ugyancsak átalakítja Velencét.

— **(Hemopatia vérgyógyítás.)** E helyen már több ízben lett ezen új gyógy-módról utalva, mely valóban kiválóan értékes, mondhatni ma a legbiztosabb és legjobb gyógy-mód. Nincs az a gyógy-füzdő, nem létezik az a gyógykezelés, mely oly képeletes és tartós gyógyulástokat volna képes produkálni, mint ezen egyszerű, kellemes és semmi mulasztással egybekötött új gyógy-mód. Ezen új gyógy-mód nagy képzettségű és genialis feltalálója, dr. Kovács J. fővárosi orvos e találmányát soha el nem hervadó babérokat és számtalan szenvedő betegnek örök háláját biztosította magának. Tizenöt évi tapasztalat mutatta, hogy az ősi kúrát a legsikerrel sikerrel járnak asthma-, szív-, tüdő-, gyomor- és bél-bajoknál, idegbetegségekkel, különösen neurasthenia, hysteria és makacs borbajoknál. Olyan betegeknek, kik a felsorolt bajok egyikében szenvednek és maig gyógyulást nem nyertek, őszintén ajánljuk első sorban a vérgyógyítást igénybe venni. Dr. Kovács J., kinek Budapest, V. Váci körút 18. sz. I. emelet alatt egy, e célnak szolgáló rendelő-intézete van, ott naponta betegeket fogad és meghívóra betegeket látogat a fővárosban és a vidéken. Levélbeli megkeresésre szívesen szolgál fölvilágosítással és tanácsal.

— **x Joghallgató ügyvédi, közjegyzői, vagy bármilyen megfelelő irodába ajánlkozók.** Megkeresések „Szorgalmas” c. alatt a kiadóba kéretnek.

— **x Ügyes kereskedők tevékenységét** Erdélyre is kiterjesztő előkelő pénzintézet képviselőit elnyerhetik. Szakképzettség hiánya akadályt nem képez. *Erdélyes, tevékeny urak* tekintélyes jövedelmre tehetnek szert. Ajánlatok T. B. 5000 jelike alatt az „Ujság” kiadó-hivatalához intézendők.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szombaton, 1903. okt. 10-én:

SAN-TOY

Kínai daljáték 3 felv.

Kezdeté 7-kor, vége fél 10 kor.

Holnap, vasárnap, okt. 11-én:

Délután 3 órakor leszállított helyárrakkal:

BRANKOVICS GYÖRGY.

Este 7 órakor rendes helyárrakkal:

SAN-TOY.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szombaton: San-Toy. (Bérlet 8. sz.)

Vasárnap délután: Brankovics György. (Ifj. előadás.) Este: San-Toy. (Bérlet 9. sz.)

* **San-Toy harmadszor.** A bérlet hozott már tegnap este publikumot a színházba s a San-Toy harmadik előadása újra nagy sikert ért el. Az egész est folyamán hangoztak a taposok s a fölvonások végével ismét sokszor hívták a lámpák elé Szabó Marikát, Lónyay Piroskát és Mátyás, nemkülönben Fekete Irént, ki a második fölvonásbeli táncával újra is magával ragadta a közönséget.

Táviratok

A politikai válság.

Budapest, okt. 9. é. 12. ó.

A szabadelvű pártkörben ma délből sokan jelentek meg. Ez érdeklődés a kilences bizottság ülésének szolt.

A nagyteremben élénk vita volt a képviselők között.

Széll Kálmán határozottan tiltakozott az ellen, mintha Bécsből a katonai kérdésekre vonatkozólag ultimátumot hozott volna.

Kubinyi Géza ma is hangoztatta, hogy a pártnak a katonai

kérdésekben állást kell foglalni, mielőtt még a deizgnálás megtörténne.

Azt hiszik azonban, hogy a miniszterelnök kinevezése előbb fog megtörténni, mint a kilences bizottság befejezné tanácskozásait.

Andrássy Gyula és Tisza István grófok legkésőbb vasárnap Bécsbe utaznak kihallgatásra ő Felségéhez.

Hírlik, hogy a király Andrássy Gyulának fel fogja ajánlani a kabinetalakítást. Ha ő nem vállalná, Tisza István deizgnáltatnék.

Andrássy Gyulát támogatnák Tisza István gróf, Széll Kálmán és a nemzetipárt sem kifogásolná.

Andrássy Gyula Tiszát kérné fel a belügyminiszeri tárca vállalására és a nemzetipárt is kapna egy tárcát.

A függetlenségi párt mindezen híresztelésekben szövetekezést lát Apponyi és Wekerle ellen és elítéli a szabadelvűpárt személyi harcát.

Az Andrássy—Tisza kabinet nem is rokonszenves az ellenzék előtt, de mindenesetre bevárják programjuk nyilvánosságra jutását. Apponyi bizonyos, hogy mindkettő hajlandó akár ex-lexben is feloszlatni a képviselőházat.

Budapest, okt. 10. é. 2 ó.

A szabadelvűpártkörben az este is sokan gyűltek össze és behatóan megbeszélték a politikai eseményeket.

Biztosra veszik, hogy most már csak Andrássy vagy Tisza jöhet a miniszterelnöki székbe.

A függetlenségi-párt és a szocialisták.

Budapest, okt. 9. é. 12. ó.

A függetlenségi párt egyik utóbbi értekezletén a szocialisták által küldött átiratok megvitatására bizottságot küldött volt ki. Ez a bizottság, melynek Just Gyula, Benedek János, Komjáthy Béla és Szathmáry Mór a tagjai, ma délelőtt tartotta meg első értekezletét Komjáthy Béla lakásán.

Pestmegye az adófizetés ellen.

Budapest, okt. 9. é. 12 ó.

Pestvármegye hétfői közgyűlésén toglalkozik az adófizetés betiltása ügyével.

Kossuth Ferenc ugyanis indítványt nyújtott be az alispánhoz, melyben állásfoglalásra hívja fel a vármegye közönségét.

Kétségtelen, hogy Pestvármegye egyhangulag elfogadja Kossuth Ferenc indítványát.

Fehérvár a királynál.

Budapest, okt. 9. é. 12 ó.

A „Magyar Szó” szerint Széll Kálmán előtt a király Fehérváry exminisztert fogadta kihallgatáson.

Széll bukása előtt Fehérváry hir szerint határozottan kijelentette, hogy engedmények nélkül a helyzet nem szanálható és éppen ezért lett akkor oly ridegen elbocsátva. Mostani kihallgatásának azt a jelentőséget tulajdonítják, hogy az udvar belátta Fehérváry álláspontjának helyességét.

A király nem fogad.

Budapest, okt. 9. é. 12 ó.

A »Magyar Nemzet« szerint a királyhoz ma délig senkit sem hívtak még kihallgatásra.

Apponyi lemond.

Budapest, okt. 9. é. 12. ó.

A »Neue Freie Presse« szerint Apponyinak eltökélt szándéka, hogy lemond a házelnökségről, mert elnöki állása miatt nem csinálhat aktuális politikát.

A szegedi Kossuth-szobor megkoszorúzása.

Szeged, okt. 9. é. 12 ó.

Kecskemétről öt tagu küldöttség volt ma itt és a Kossuth-szoborra koszorút helyeztek el. A koszorura ez van ráírva: **Szent kegyelettel Kecskemét népe és azok, kik tiltva imádják dicső emléked.**

REGÉNY.

Az ellopott fehér elefánt.

(The Stolen White Elephant)
Írta: Twain Márk.
Fordította: M. A.

— Mekkora összeget gondolna ön lehelyesebbnek.

— Egyelőre — mondjunk, 25000 dollárt. A dolog nehéz és nagyon bizonyult.

Ezer olyan utvonat van, a melyek elősegítik a tolvajok szökését és ugyanannyi alkalmatossá a szökés irányának eltitkolására. Ezeknek a tolvajoknak mindenütt vannak barátai és buvóhelyek.

— Jóságos Ég! Ön tudja, hogy hol vannak?

Ovatos, gondolatok és érzelmek eltitkolásában gyakorolt arca nem árult el semmit, épen úgy nem, mint gyorsan következett felelete: „Ne törődjék ön ezzel. Talán igen — talán nem. A lopás módja és az ellopott tárgy minéműsége szerint ítéljük meg a tetteseket. Zsebtolvajlásokkal és más efféle kicsinyiségekkel mi nem foglalkozunk s ebben az esetben nem is ilyenfajta tettesekkel van dolgunk. Itt nem is valami kezdő „dolgozott.” Mint már mondtam, arra a nagy munkára való tekintettel, amelyet véghezvinnünk kell s tekintettel arra a ravaszságra, amelylyel a tolvajok tettük minden nyomát el fogják tüntetni, — 25000 dollár igen kevés, azonban az én véleményem szerinti még várhatunk egy darabig az összeg felemelésével.

Ebblen a pontban megegyeztünk. Most azonban ez a nagy ember, akinek semmi sem kerülte el a figyelmét, ami hasznos lehetett az ügyre nézve, megjegyezte: A titkos-rendőri gyakorlat számos esete azt tanúsítja, hogy nem látszó bűntett az evésben nyilvánuló sajátságok által fedezettett fel. Tehát mit szokott enni az elefánt és mennyit eszik?

— Mit eszik? Mindent megeszik. Megezik, ha kell, egy embert, megezik, ha kell, egy bibliát s megezik mindent, amit csak az ember és biblia között fel lehet sorolni.

— Jól van, nagyon jól, hanem ez csak általános kimutatás. Részletesség szükséges, mert a mi ügyünkben csak a részleteket ismerve mehetünk valamire. Egyelőre maradjunk az ember mellett. Hány frissen leölt embert eszik meg egy étkezésre, vagy ha önnek úgy könnyebb a kérdésre felelni, hányat eszik meg naponta?

— Nem sokat törődik vele, hogy frisse-e, vagy nem frissek. Egy egyszerű étkezésre öt közép nagyságu emberrel jól lakik.

— Nagyon jól van! Most térjünk át a bibliára. Körülbelül hány bibliát enne meg egy étkezésre?

— Körülbelül egy egész kiadást.

— Ez nem elég világos. Rendes kiadást ért Ön ez alatt, vagy pedig a nagy illusztrált családi bibliának egy kiadását?

— Azt hiszem, mindegy neki, illusztrált-e, vagy sem, azaz nem hiszem, hogy az illusztrált kiadást jobban szeretné, mint az egyszerűt.

(Folyt. köv.)

Felolvas szerkesztő:
HERCZEG JENŐ.
Lapfőlapadonos:
GOMBOS FERENCZ.

NYILTTER

Nyilatkozat.

Alólírott ezennel nyilatkozatom, miszerint az „Ujság” mai számában »Három ezer koronás család« cím alatt megjelent közlemény, Karpf Gyula urat egyáltalában nem érinti, illetőleg fenti közleménynek Karpf Gyula urra vonatkozó része nem felel meg a valóságnak; amennyiben én Karpf urral sem szerződést nem kötöttem, sem pénzt át nem adtam neki semmiféle célból s így nyugtám sincs tőle; engem tehát meg nem károsíthatott.

Ellene tehát én panasz, vagy feljelentést nem tettem, de nem is tehettem, mert mint fenebb is — újlag nyilatkozatom, ergem nem károsított meg s így panaszra sincs okom.

Kolozsvárt, 1903. október hó 9-én.

Herczeg Jenő, **Emil Haug,**
mint tanu.
Biró Arthur,
mint tanu.

Ki eladó házát

Kiadó lakását

gyorsan eladni, ... vagy ... gyorsan kiadni akarja, forduljon a házak adásvétel és bérbeadás nyilvántartási vállalatához, hol úgy vételre, mint bérbevenni lakáskeresők leggyorsabban jutnak kedvező eredményre. Értekezni: d. u. 3—5-ig. (Belkirály-2618. utca 16. szám. 30—60

Diót, almát, gesztenyét

és mindennemű gyümölcsöt

Berényi Mátyás

élelmiszer-bizományos
értékesít legjobban.

Küldemények címére: Budapest,
Központi Vásárcsarnok küldendők.

Levelék irodájába:
Molnár-utca 22.
czimzendők.

Ujság **GOMBOS FERENCZ**
Kiadóvállalat Kolozsvár, Egyetem-utca 7.

ELSÓRANGU

„Lyceum“

Gyorsan, izléseken és leg-
jutányosabb árban készít:
meghívókat, körleveleket,
üzleti számlákat, heti és
napilapokat, folyóiratokat,
eljegyzési kártyákat stb.

Könyvnyomda

Az erdélyi részeken legjobb hírnév-
nek örvendő Lyceum-nyomdát négy
gyorsasajtóval és a legmodernebb igé-
nyeknek megfelelő betűanyaggal sze-
reltem fel, úgy, hogy a könyvnyomdai
munkák kiállítása tekintetében nemcsak
a helyi, hanem bármely fővárosi nyom-
dával szemben is kiállok a versenyre.

Videki megrendelések leg-
gyorsabban eszközöltetnek.

Minden nállam vásárolt, javított óráért 2 évi jótállás!

Olcso órájavítási és
aranyműves műhely!

Őszi J. Kolozsvár

Unió-utca 7. sz.

Zsebóra tisztítás K. 1.20-tól feljebb
„ rugó „ K. 1.20-tól „
„ üveg „ — 40-től „
„ mutató „ — 30-tól „
Gyűrű forrasztás — 80-tól „
Gyűrűkő — 60-tól „

Tartós, lelkismeretes munka!

Aranyjavítások — legolcsóbban!

Joánovics Testvérek

= ezelőtt KATÓ J. =

Van szerencsém a nagyérdemű közön-
ség tudomására hozni, hogy a Kolozs-
váron jól ismert

**Kató J. fényképészeti
műtermet — átvettük**

a fenti czég alatt folytatjuk.

Ajánljuk elsőrendű műtermünket, mely
újonnan berendezve a legmesszebbmenő kívánsá-
goknak is megfeleltethet.

Öltözők a n. é. közönség rendelkezésére állanak!

A volt KATÓ J. czég minden felvételéből
utánrendelések elfogadtatnak!

fényképészeti- és festészeti műterme

Mátyás kir.-tér 32. Kolozsvár. Telefon: 150. szám.

**Gyermekfelvételekben
specialisták!**

squarellek és olajfestmények
úgy természet, mint képek után jó t-
állás mellett a legkitűnőbb kivitelben ké-
szíttetnek. Nagyítások platin
pigment- és fényes papíron.

Csoportok egyletek és családok
számára. Házonkülső felvételek.

Képekterek minden nagyságban és minőségben!
Miközben ezeket a n. é. közönségnek tudomására hozzuk,
kérjük szíves pártfogását. Tisztelettel

2723 11-50 **JOÁNOVIC TESTVÉREK.**

A volt KATÓ J. czég minden felvételéből
utánrendelések elfogadtatnak.

Kalapujdonságok! — Fehérneműek!

Bittó Rezső * Kolozsvárt,

Mátyás király-tér 12.

Ajánlja az őszi évadra megérkezett
FÉRFIDIVAT
Ujdonságait!

2700 108—*

Legjobb kivitelben, legjutányosabb árakban!

Nyakendő különlegességek!

Özipo- és sport-czikkerek!

HERMANN E.

varrógép és kerékpár nagy raktára

Kolozsvárt, Egyetem-u. 6 sz.

Ujonnan berendezett mechanikai o
műhelyben minden mechanikai
javítások olcsón, gyorsan és panto-
o o o san eszközöltetnek. o o o

Varrógépek!

1 valódi családi Singer varrógép himző készülékkel ellátva 30—50 frtg.
1 karikahajós „ „ 65—80 frtg.
1 Central Bobbin „ „ 86—90 frtg.

Eredeti Howe C. Wheeler & Wilson
D. 12., Manufacturing & C. New-
York, Balkara Cylinder stb. stb.

A varrógépek kedvezménye: **Heti
vagy havi részletfizetésre is
vásárolhatók.** o o o o o o

Gépeimért 10 évig felelek.

2594 87—*

1 új kerékpár angol villával 70—90 frtg. Kerékpár kopény 4—6 frtg.
Kerékpár „ „ „ „ 2 frt 30 krtól 3 frtg. Kerékpár csengő 35 krtól.
1 frt 50 krtól. Kerékpár acéltűlampa 2 frt 50 krtól 5 frtg. stb. stb.

Jelszavam: Olcsó ár és szolid, pontos kiszolgálás!

Fűszer- és csemege-üzlet átvétel!

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek szí-
ves tudomására hozni, hogy a

Deák Ferenc- és Jivoli-utca sarkán levő

Azbey Viktor-féle

= fűszer- és csemege-üzletet =

a mai napon átvettém és azt egészen újonnan
a kor igényeinek megfelelőleg berendeztem.

Kérve a nagyérdemű közönség szíves párt-
fogását.

Tisztelettel
KÖRÖSI ÁKOS.

2782 2—*

Jelszavam: Olcsó ár és szolid, pontos kiszolgálás!

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

2465. 40—*

Réti Sándor (erfiruhakereskedőnél)

a Tanácsháza alatt.

1 férfi öltöny 4 frttól
1 fiu „ 1 frt 50 krtól
1 férfi nadrág 1 frttól kezdve

kapható csakis a
Tanácsháza alatt.

Telefon 212. **Olcsó borok!** Telefon 212.

2770 5—5

Boraim

eddig bevásárlási forrását meg-
változtatva, van szerencsém a
n. érd. közönségnek ajánlani:

1 lit. Vadkerti fehér bort 36 kr.
1 lit. Gyoroki fehér bort 40 kr.
1 lit. Magyarádi pecsenye bort 46 kr.
1 lit. Öporto vörös bort 50 kr.

**Öt literen felüli
vételnél o csóbb!**

Szíves megrendelést kér kiváló tisztelettel:

PAPP LÁSZLÓ
fűszer-, bor- és csemege kereskedő
KOLOZSVÁRT, (theologia épület).

Eladó ingóságok
a téglagyárban!

Kolozsvárt, a Rákóczi-úton
fekvő téglagyári telepen

egy fekvő gőzgép, két gőzkazán

— keskeny vágányu vasuti sinek —

és hozzávaló tolókocsi, jó karban lévő téglaprés,
többrendbeli sinek faanyagjai és a tégl-
gyártáshoz tartozó egyéb eszközök stb.

szabad kézből eladók!

Ugyanezen telepen nagyobb mennyi-
ségű épület-tégla áll még a vevő-
közönség rendelkezésére. o o o o

2606 76—* Értekezhetni:

a Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank Rész-
vény-társaságnál a hivatalos órák alatt.

Braun Mihály

hangszerkészítő

KOLOZSVÁRT,
Wesselényi M.-n 18.

Nagy raktár az
összes hangsze-
rekben. Nagy
javítóműhely.
Arjegyek ingyen és
bérmentve.

Mátyás király
tér.

Schuster Emil

Norinbergi, diszmű, játék, sport, vadászati
és fényképészeti kellekek áruraktára

Telefonszám:
183.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát:

Az eredeti **Grammophon** farsaság hangosan beszélő-
zenélő- és szavaló-gépeit,
eredeti gyári árakon 105, 150—200 koronáig; ugyszint az
ezekhez megfelelő
lapokból állandó
nagy raktár magyar,
német, angol, fran-
czia, olasz kiadások-
ban. **Grammopho-
nok**at megfelelő
referenciák mellett
havi részletfor-
lesztés mellett is
árusítok eredeti
gyári árakban.

Vadászati kellekekben: Kizárólagos raktár I. P. Sauer & Sohn
Suhl. H. Pieper és Neuman Freres bel-
giumi fegyvergyárosok serétes és golyós fegyverekből bármilyen
Caliberben 38 koronától 600 koronáig; Revolverek, Browning
és Bär czéllövő és flobert pisztolyok, revolvertöltények, töltény-
hüvelyek, fojtások, golyók és serétek, becsavaró- és tisztító kellekek
stb., vadászcipők, eszmák, vadászharisnyák, kalapok és sapkák.
Vízhatlan és teveszörkabátok, felöltők és gallérok, valódi
dániai mosható iramszarvasbörkabátok, szörmével bélelte és
béleletlenül, bőrsapkák és sisakok.

Schuster Emil.

2713 76—*